

Народи-ти у тропици-ты, гдѣ-то синило-ти растѣніа раста-
отъ само-себе-и, найдохъ туку рѣчи усъвършенствованы срѣдства,
чрѣзъ кон-то употреблѣвать тѣхъ краскъ за крашеніе (боадисва-
ніе) дрѣхы. Синило-то въ старо вѣрѣмѣ сѣ прѣносѣше отъ Индіѣхъ
за въ Европѣ прѣзъ Персійскій заливъ, прѣзъ Періѣхъ или Сиріѣхъ,
или прѣзъ чръвено-то море, прѣзъ Египетъ и Александріѣхъ. Такъ
сѣдѣваше да сѣ прѣноси до XV-й вѣкъ откога-то сѣ промѣнхъ
травовскы-ты пѣтиша. Въ оныя вѣрѣмена синило-то сѣ познаваше
подъ Вавилонско произвожденіе, а малко-то количество, кое-то сѣ
прѣносѣше тогава за въ Европѣ сѣужаше за да сѣ прави по-отво-
рена тина-та краска, коѣ-то сѣ правѣше тогава отъ другы мате-
рін; изъ чрѣзъ развѣтїе-то на колонїалнѣхъ-тѣхъ траговѣхъ, синило-
то замѣни винкы-ты другы матерїи за направѣ синїхъ краскъ.

Европейци-ти като найшли, че синило-носно-то растѣніе никне отъ
само-себе-и въ по-вече-то Американскїи страны, и като познавааи
методы-ты, кон-то Индіанци-ти употреблѣвать за направѣ
синило, взвели изъ сполучность по-винкы-ты почти страны на но-
вый Свѣтъ тѣхъ промышленость. Испанци-ти въ Гватималѣхъ и въ
Мексикѣ, Португалци-ти въ Бразилїѣхъ, Французи-ти въ Сѣ. Доме-
никѣхъ и въ Луїзіанѣхъ, Англичане-ти въ Жамайкѣхъ, въ Барбадѣхъ и
въ Баронїѣхъ потруднѣша да направѣть нужно-то за употребле-
ніе на тѣхны-ты колонїи, гдѣ-то потреба-та повсѣдневно сѣ
умножавала изъ развѣтїе-то на рѣководѣнѣхъ-тѣхъ промышленость.

Синило-то сѣ прѣдставляла въ траговѣхъ-тѣхъ въ нѣкое непра-
вилаы изъ краскъ синїхъ на разный стѣпень, то е сухо, лесночинило, лег-
ко, и обыкновенно плава надъ водѣхъ-тѣхъ; една отъ основны-ты чрты на
синило-то е че кога-то сѣ трѣе изъ нѣкое легко тѣло взема азѣкавинѣхъ
руднѣхъ и краскъ мѣднѣхъ (кажранѣхъ), кѣсѣз-тѣхъ му трѣба да е
тѣжѣкъ отъ еднѣхъ родѣхъ и легкъ; часто обаче сѣ погрѣша синило раз-
мѣшено изъ чюжды матерїи, изъ пѣсѣкъ и проч. или има неправилно-
сть въ краскъ-гѣхъ си и праздини (күфѣ); тѣа винкы-ти сѣ